

Ristiriitainen Simberg palaa elämään

Teatteri

Hugo Simbergin Siivet

Käsikirjoitus ja ohjaus: Ville Kurki
Animaatio: Virpi Kettu
Valosuunnittelu: Saija Nojonen
Äänisuunnittelu: Kalle Terästä
Rooleissa: Ville Majamaa
Esitys: Grus Grus Teatterin ensi-ilta 23.10.2007 Telakalla

Tampereen Tuomiokirkon katto-maalauksen käärme keskustelee maalaajansa **Hugo Simbergin** kanssa taiteen olemuksesta. Se ennakoi, että kirkon maalauksilla yleistä mielipidettä koetellut Simberg unohtaa pian oman äänensä ja alkaa maalata odotettua.

Käärme ei ole **Ville Kurjen** kirjoittamassa ja ohjaamassa *Hugo Simbergin Siivissä* vain maalaus. Käärmeestä animaation esitykseen tehnyt **Virpi Kettu** on luonut sille sielun, jonka avulla maalauksesta tulee varteenotettava roolihahmo.

Moderni teknologia on jo jonkin aikaa haastanut teatterin vanhaa, estradin lumoon luottavaa muotokieltä. Harmittavan usein tuloksena on päälle liimat-

tua tehostetta, jolla ei ole esityksen kannalta lisäarvoa.

Hugo Simbergin Siivet ei kuulu tähän joukkoon. Telakan teatteritilassa nähdään niin sisällöllään kuin muotoratkaisuillaanakin mieltä kiihottava, humoristinen ja visuaalinen monologinäytelmä. Animaatiot ja videot lisäävät esityksen intiimiyttä. Ne ovat luonteva osa Simbergin sisäistä kamppailua.

Ne ovat myös lisä muutenkin visuaaliseen esitykseen, jossa valoilla ja varjoilla on tärkeä rooli. Toisaalta Siivet kasvaa omalla persoonallisella tavallaan ylitavallisten monologinäytelmien. Siinä on suuren esityksen tuntu.

Ville Kurjen käsikirjoitus on yllättävä, rytmikäs ja selkeä. Se ylittää keveästi ajan ja paikan välillä jopa kesken lauseen. Vastarakennetun Johanneksen kirkon paljaat seinät vaihtuvat Tampereen Tuomiokirkon tunteksi miljöökseksi, jota jo kuollut taiteilija ja hänen mallinsa tänään katselevat. He elävät kuoleina ajassa, jossa markkinamielille Simbergin taide on enää digikuvia kirjassa.

Tyylilajitkin vaihtuvat. Siinä luovan, eliitistä irti olevan taiteilijan elämän tuska vaihtuu äkkiä

Hugo. Ville Majamaa heittäytyy Hugo Simbergin valoihin ja varjoihin vakuuttavasti.

lennokkaaksi huumoriksi, jossa kyseenalaistetaan tai pikemminkin arkipäiväistetään ylevää taiteilijamyyttä.

Mikä parasta Kurjen näytelmä

johdattaa katsojan ehkä syvemmin kuin mikään muu näkemäni esitys luovan prosessin alkulähteille. Se vastaa kysymykseen, mistä Simbergin taide kumpuaa.

Kyse ei ole historiallisesta muotokuvasta, vaan siitä, että Kurki on rohjennut heittäytyä mielikuvituksensa kanssa taidetta tekevän mieleen.

Ohjauksen kantava voima on modernin teatterin keinoja käyttävä keveys, joka ei tarkoita ajan hengessä usein näkyvää merkitysten hylkäämistä ja toden väheksymistä.

Keveys on *Hugo Simbergin Siivissä* totuuden suhteellisuuden ja elämän monimuotoisuuden tunnustamista.

Nätyltä kolmisen vuotta sitten valmistunut, persoonallinen **Ville Majamaa** hallitsee Telakan näyttämöä ja vetää katsojan teatterin taikamaailmaan vastaan sanomattomasti. Vajaan puolen-tuon tunnin jäntevään esitykseen mahtuu monta tunnetilaa ääripäästä toiseen. Majamaa hallinnoi niitä kaikkia rennolla otteella. Hän on niin tuskaisa kuin huumorintajuinen, itselleen nauramaan pystyvä taiteilija. Kohtauksissa, jossa hän joutuu vaihtamaan lennossa hahmoaan taiteilijasta malliksi, Majamaa näyttää monipuolisuutensa ja tekniikkansa.

Kaikki näyttelijäntöön peruselementit monityylisestä näyttelästä tanssiin ja lauluun ovat käytössä. *Hugo Simbergin Siivet* on Majamaalle näyttelijänä komea näyttö.

Matti Wacklin